

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.233 van 16 oktober 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 19 juni 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 13 februari 2006 houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekster diende op 22 september 2005 een aanvraag tot vestiging in in functie van haar Belgische echtgenoot.

1.2. De gemachtigde van de minister besliste op 12 oktober 2005 tot voorlopig uitstel van de beslissing voor bijkomend onderzoek. Deze beslissing werd verzoekster ter kennis gebracht op 26 oktober 2005.

1.3. Op 13 februari 2006 nam de gemachtigde van de minister een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) met betrekking tot de in punt 1.1. vermelde aanvraag. Verzoekster werd hiervan op 17 februari 2006 in kennis gesteld.

1.4. Verzoekster diende op 22 februari 2006 een verzoek tot herziening in tegen de in punt 1.3. vermelde beslissing.

1.5. Nadat verzoekster op 13 juni 2008 kennis kreeg van een schrijven van de Dienst Vreemdelingenzaken van 9 juni 2008 nopens de gevolgen voor de verzoeken tot herziening door toedoen van de recente wetwijzigingen, diende zij op 19 juni 2008 onderhavig beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de in punt 1.3. vermelde beslissing.

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. De bestreden beslissing werd als volgt gemotiveerd:

"In uitvoering van artikel 61 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de vestiging, aangevraagd op 22/09/2005 door K.B., M.S.D. (...) geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 dagen.

Reden van de beslissing(2)

Motivering in feite: in haar arrest van 24.4.1995 heeft de Raad van State gepreciseerd dat indien het zich gemeenschappelijk vestigen niet noodzakelijk een effectieve en duurzame vorm van samenwonen met zich meebrengt, dan veronderstelt het toch minstens de staat van echtgenoot, die eigenlijk niet als dusdanig kan erkend worden zonder het bestaan van een minimum aan relatie tussen de echtgenoten.

De Raad van State oordeelt dat er minstens een 'gezinscel' moet bestaan, waarbij er een relatie moet bestaan tussen de echtgenoten. Er moet tussen de echtgenoten een reële, echtelijke band bestaan (levensgemeenschap), en dit, ook al is de verblijfplaats van de echtgenoten verscheiden. Uit het verslag van de politie Brugge dd. 03/02/2006 blijkt dat er ernstige twijfels zijn omtrent de relatie tussen beide echtelieden.

*Motivering in rechte: artikel 40 § 6 wet 15.12.1980
artikel 61 K.B. 8.10.1981, gewijzigd door
K.B. 7.11.1998 en K.B. 12.6.1998."*

2.2. In een enig middel werpt verzoekster de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsverplichting en van de rechten van de verdediging. Verzoekster betoogt als volgt: *"Dat de beslissing gemotiveerd wordt door een verwijzing naar een verslag van de politie van Brugge waaruit blijkt dat er twijfel bestaat over de oprechtheid van het huwelijk. Dat in de bestreden beslissing niet wordt aangeduid om welke redenen er twijfel bestaat over de oprechtheid van het huwelijk. Zo dient te worden vastgesteld dat de politie inderdaad verschillende keren is langs geweest bij verzoekster en zijn echtgenote. Telkenmale waren zij beide aanwezig. Verzoekster heeft in zijn verzoekschrift tot herziening dan ook aangedrongen op een nieuwe samenwoningstcontrole en verslag, wat niet gebeurd is. Dat derhalve de bestreden beslissing niet als afdoende gemotiveerd kan beschouwd worden. De beslissing dient te stoelen op een correcte feitenvinding. Het bestuur dient zich zo nodig voldoende te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen."*

2.3. Verweerder stelt in zijn nota met opmerkingen het volgende: *"Uit het negatief relatieverslag dd.3.2.2006 blijkt dat verzoekster aan de politie-inspecteur heeft meegedeeld:*

- er reeds veel spanningen waren geweest in de relatie en nog steeds spanningen waren,*
- zij niet wist dat haar huwelijk nog een tijd zou bestaan,*
- zij geen antwoord kon geven op de vraag of zij haar huwelijk relatie wil beëindigen".*

Verweerder wijst er voorts op dat verzoekster een klacht heeft ingediend bij de lokale politie in Brugge wegens opzettelijke slagen en verwondingen door haar echtgenoot. Verweerder stelt nog dat ook in de herzieningsfase negatieve samenwoningverslagen werden opgesteld waarin sprake is van een gespannen sfeer in de woning.

2.4. Verzoekster stelt in haar repliekmemorie het volgende : *“De vaststelling dat er een gespannen sfeer is en sprake is van spanningen tussen verzoekster en zijn echtgenote doet geen afbreuk aan hun en hun levensgemeenschap en hun samenwoning welke tot op heden nog steeds het geval is “.*

2.5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (*cfr.* R.v.St., nr. 124.464, 21 oktober 2003). De Raad wijst erop dat het tegelijk aanvoeren van de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de verzoekende partij immers onmogelijk om uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (*cfr.* R.v.St., nr. 133.900, 14 juli 2004). Bijgevolg dient vastgesteld dat, ofschoon de verzoekende partij zich steunt op de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en op artikel 62 van de vreemdelingenwet, uit het middel blijkt dat zij de motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissing liggen, kent doch betwist dat deze motieven de bestreden beslissing kunnen dragen. De verzoekende partij voert met andere woorden de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Immers betreft het nagaan of de motieven pertinent zijn, de materiële motiveringsplicht (*cfr.* R.v.St., nr. 116.486, 26 februari 2003).

2.6. (Oud) artikel 40, §6 van de vreemdelingenwet luidde als volgt:

“Met de E.G.-vreemdeling worden eveneens gelijkgesteld, de echtgenoot van een Belg die zich met hem vestigt of komt vestigen,(...)” (Oud) artikel 61, §4, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenbesluit) bepaalde dat de Minister of zijn gemachtigde de vestiging weigert indien de voorwaarden tot vestiging niet vervuld zijn.

2.7. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar een verslag dat op 3 februari 2006 werd opgemaakt door een inspecteur van de Lokale Politie van Brugge, dat zich in het administratief dossier bevindt. Dit verslag verwijst naar een controle die bij verzoekster en zijn echtgenote plaatsvond en waarbij beiden thuis werden aangetroffen. De persoonlijke voorwerpen van beide personen zijn *“aanwezig”* en bij het buurtonderzoek zijn er *“geen opmerkingen”*. De verbalisant maakt in fine zelf een opmerking waarin hij het volgende stelt: *“Onstabiele relatie. Uiteenzetting in bijlage”*. Bij dit woonstverslag maakte de verbalisant een bijlage op waarin hij bijkomende inlichtingen verstrekt bij het verslag van samenwoning:

“(...) C.D. zei dat erin haar huwelijksrelatie met haar echtgenoot K. reeds vele spanningen geweest waren en dat er nog steeds belangrijke spanningen waren. Ze wist niet of haar huwelijksrelatie met K. nog een tijd zou blijven bestaan. C.D. kon geen antwoord geven op de vraag of zij haar huwelijksrelatie wilde beëindigen. Zij moet nog nadenken over de vraag of zij haar huwelijksrelatie met K. wilde beëindigen of wanneer zij deze wilde beëindigen.

Een twintigtal minuten later kwam haar echtgenoot K. thuis. (...) K. gedroeg zich heel gewoon en beantwoordde rustig enkele eenvoudige vragen.

Ik weet dat er reeds spanningen waren tussen de echtgenoten tijdens de eerste weken van hun huwelijksrelatie. Verder heeft C. D. op 4/11/05 een klacht ingediend bij de lokale politie Brugge wegens opzettelijke slagen en verwondingen door haar echtgenoot K. De lokale politie Brugge heeft een P.V. gemaakt n.a.v. deze klacht van C.D., namelijk P.V. (...) Volgens C.D. had haar echtgenoot K. tijdens een felle woordentwist haar rechterhand vastgenomen en hard omgedraaid waardoor zij veel pijn had. Zij had zichzelf kunnen lostrekken en zij was daarna weggelopen uit haar woning. Daarna had zij de politie gebeld.”

2.8. De Raad stelt vast dat de betrokken politie-inspecteur op het relatieverlag noteert: “*onstabiele relatie*” en dit in een bijlage bij het verslag nader uiteenzet. Noch de vermeldingen in het eigenlijke relatieverlag noch de bijlage kunnen leiden tot de conclusie “*negatief relatieverlag*” zoals verweerder ten onrechte stelt. Het feit dat er mogelijkspanningen zijn in een huwelijk of dat de verstandhouding tussen echtgenoten aan wisselvalligheden onderhevig is, sluit niet uit dat er sprake kan zijn van een duurzame relatie in de zin van artikel 40, §6, van de vreemdelingenwet. Het komt de gemachtigde van de Minister toe om aan de hand van de beschikbare informatie uit te maken of er sprake is van een duurzame relatie of niet. De motivering van de bestreden beslissing die stelt dat er ernstige twijfels zijn omtrent de relatie tussen beide echtelieden kan in deze dan ook niet als een afdoende motivering beschouwd worden. De conclusie dat er twijfels zijn omtrent de relatie had de gemachtigde van de minister hoogstens tot extra onderzoek kunnen aansporen, maar niet tot een weigering van de vestiging. De relatieverlagen waarnaar verweerder verwijst in zijn verweernota werden opgesteld na de bestreden beslissing en daar kon de gemachtigde van de Minister uiteraard geen rekening mee houden zoals verweerder overigens zelf terecht opmerkt in zijn nota. Ten overvloede wijst de Raad erop dat ook uit deze verslagen alleen maar blijkt dat er spanningen bestaan tussen beide echtgenoten.

Het enig middel is gegrond voor zover de schending van de materiële motiveringsplicht wordt opgeworpen en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Derhalve worden de overige opgeworpen geschonden beginselen niet besproken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 13 februari 2006.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend en acht door:

mevr. M. EKKA,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. F. TAMBORIJN,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. TAMBORIJN.

M. EKKA.